

A Quarterly Publication of Press Council Nepal

संहिता

SAMHITA

प्रेस काउन्सिल नेपालको त्रैमासिक प्रकाशन
असोज, २०७८ । अङ्क ५४

स्वच्छ, स्वस्थ, स्वतन्त्र, मर्यादित पत्रकारितामैत्री
प्रेस काउन्सिल नेपाल

प्रधान सम्पादक

बालकृष्ण बस्नेत

सम्पादन मण्डल

भुविन्द्र भुसाल

दीपक खनाल

सम्पादन सहयोगी

लक्ष्मी पौडेल

तस्बिर

विपुल पाण्डे

आवरण/ले-आउट

शिव वि.क (मिलन)

प्रकाशक : प्रेस काउन्सिल नेपाल

पो.ब.नं. : ३०७७, सञ्चारग्राम, तिलगङ्गा, काठमाडौं, नेपाल

फोन नं. : ९७७-१-४११२७९९, ४११२६७८,

इमेल : pcn2027writing@gmail.com

वेबसाइट : www.presscouncilnepal.gov.np

मुद्रण : रोल्वालिड अफसेट प्रेस, काठमाडौं

विषयसूची

शीर्षक	पृष्ठ
सम्पादकीय :	
१. नेपाली छापाको इतिहास: कष्टकर, रोचक र घोचक : गोपाल बुढाथोकी	१
२. नेपालमा मिडिया साक्षरताको आवश्यकता : गोविन्द आचार्य	७
३. गालीबाहक बन्न हुँदैन मिडिया : यज्ञप्रसाद शर्मा	१७
४. साहित्यमा पत्रकारिता किन हुँदैन ? : चेतनाथ धमला	२४
५. शान्ति, आमसञ्चार र पत्रकार आचारसंहिता : डा. बालकृष्ण चापागाई	२७
६. आचारसंहिता पालना र मिडियाप्रवृत्ति : भुविन्द्र भुसाल	३५
७. पत्रकार आचारसंहिताको आलोकमा विज्ञापन आचारसंहिता : गजेन्द्र बुढाथोकी	४५
८. बहस 'डाइभर्ट'मा मिडिया : मिलन तिमिल्सिना	५२
९. सामुदायिक रेडियोको नेपाली अभ्यास : डा. श्रीराम खनाल	५६
१०. पत्रकारिता पढेर पत्रकार बन्न खोज्दा भण्डै 'डिप्रेसन' ! : तुला अधिकारी	६३
११. अपराध रिपोर्टिङ र आचारसंहिता : टपेन्द्र कार्की	६९
१२. मिथ्या सूचना र दुष्प्रचारको भय : प्रकाश सिलवाल	७७
१३. यौनिक तथा अल्पसङ्ख्यक समुदाय र मिडिया : युवराज गौतम	८३
१४. प्रेस काउन्सिल नहुने हो भने आमसञ्चारक्षेत्र भद्रगोल हुन्छ : बोरुबहादुर कार्की	९०
१५. पुरुष पत्रकारलाई सर, महिलालाई नानी ! : शोबिता रिसाल	९९
१६. 'मिडिया ट्रायल'को मारमा अदालत र न्यायाधीश : मदन ढुङ्गाना	१०४
१७. पत्रकारलाई आचारसंहिता: जान्ने, लागु गर्न नमान्ने : रामकृष्ण भण्डारी	११४

१८. निमोठिएको पत्रकार आचारसंहिता : प्रेमबहादुर चन्द	१२२
१९. पूर्वाधार पत्रकारिता : नयाँ विधा र अभ्यास : जीवन बस्नेत	१२७
२०. जनविश्वास गुम्ला भन्ने डर : मदन कोइराला	१३६
२१. तथ्यपूर्ण समाचार कि सूचना प्रकाशन ? : निराजन पौड्याल	१३९
२२. मर्यादित पत्रकारिताको सुरुवात कहिले ? : जीवन लामा	१४३
२३. बाँके-बर्दियाको पत्रकारिता : प्रेम विश्वकर्मा	१४७
२४. स्थानीय रेडियोका समस्या : देवचन्द्र भट्ट	१५२
२५. मिडियामा शैली पुस्तिका: एक पन्थ, दो काज : ताराबहादुर महत	१५८
२६. डोल्पामा सञ्चार माध्यम र अवस्था : विष्णुलाल बुढा	१६३
२७. श्रमजीवी पत्रकारका मुद्दा उस्तै : सर्मिला बुढाथोकी	१६८
२८. आर्थिक बोझ, खर्च व्यवस्था र पत्रकारिता : उद्धव सिलवाल	१७३

सम्पादकीय

बलियो काउन्सिलको आवश्यकता

प्रेस काउन्सिल नेपालले यो वर्ष स्थापनाको ५३ औं वार्षिकोत्सव मनाउँदैछ। यो अवधिमा काउन्सिलले नेपाली मिडियाको अनुगमन, व्यवस्थापन र नियमन जोडिएको लामो अनुभव हासिल गरेको छ। नेपाली मिडियालाई आगामी दिनमा अभि स्वतन्त्र, जिम्मेवार, उत्तरदायी र मर्यादित बनाउनका लागि यो अनुभवसहितको सक्रियताले भन्नु टेवा पुग्ने विश्वास हामीले लिएका छौं।

प्रेस काउन्सिल नेपाल नेपाली मिडिया, सञ्चारकर्मी र सरकारबिचको सेतुको रूपमा रहँदै आएको छ। मिडियामार्फत सधैं जनताको आवाज मुखरित हुने गर्छ। यो अर्थमा भन्ने हो भने काउन्सिल र यसमार्फत खेल्ने भूमिका जनसरोकारको चासोको विषय हुने गर्छ। मिडियाले देश र जनताका समस्यालाई बोकेको छ कि छैन? समाज परिवर्तनका एजेण्डालाई विषयवस्तु बनाएको छ कि छैन? भन्ने विषयमा गम्भीर हुनुपर्ने हुन्छ। खासमा सञ्चारकर्मी जनताका अप्रत्यक्ष जनप्रतिनिधिकै भूमिकामा रहनुपर्छ। मिडिया आवाजविहीनहरूको आवाजसमेत हो। यदि मिडियाबाट जनताका आवाज मुखरित हुन सकेन भने पत्रकारिताको विकाससमेत सहीरूपमा नभएको मान्नुपर्ने हुन्छ।

सञ्चार माध्यम र सञ्चारकर्मी व्यवस्थित र मर्यादित हुनसके सिङ्गो पेसाको मर्यादा र प्रतिष्ठा बढ्छ। त्यसका लागि पहिलो कुरा सञ्चार माध्यमबाट सदैव विश्वसनीय र तथ्यपूर्ण सामग्री सम्प्रेषण गर्नुपर्छ। त्यसबाहेक सञ्चारकर्मी स्वयम्को आचरण, व्यवहार, संस्कारसमेत समाजमा सिको गर्नलायक हुनुपर्छ। पत्रकार स्वभावैले अरूलाई प्रश्न उठाउने वर्ग हो। अरूका गल्ती, कमजोरी औँल्याउने, त्यस्ता गल्ती दोहोर्‍याउने नदिनका लागि भकभककाउने पेसासमेत भएकाले आफूबाट गल्ती नगर्न सदैव सजग हुनुपर्छ। त्यसका लागि स्वच्छ, स्वतन्त्र, मर्यादित र विश्वसनीय पत्रकारिता जरूरी छ।

पत्रकारिताको यही सैद्धान्तिक र व्यावहारिक पक्षलाई जोगाइराख्ने प्रमुख काम प्रेस काउन्सिलको हो। स्थापना कालदेखि नै काउन्सिलले पत्रकारिताको विकास र संवर्द्धनका लागि विभिन्न काम गर्दै आएको छ। पत्रकारलाई सैद्धान्तिक ज्ञान दिन तालिम, अभिमुखीकरण कक्षा चलाउँदै आएको छ। पत्रकार आचारसंहिता जागरण अभियानलाई देशव्यापी बनाइएको छ। मिडियाको प्रवर्द्धनका लागि विभिन्न नीतिगत कामसमेत हुँदै आएका छन्। छापा, रेडियो, टिभी, अनलाइन

सबै सञ्चार माध्यमको अनुगमन र नियमनसमेत गर्दै आएको छ । मिडियाबाट भएका गल्ती, कमजोरी सच्याउन र दोहोरिन नदिनका लागि विशेष निगरानी र अनुगमन गरिरहेको छ ।

त्यसबाहेक मिडियासम्बन्धी नीति बनाउने, पुनरावलोकन गर्ने काममा सरकारसँग समन्वय र सहयोग गर्ने दायित्वसमेत काउन्सिलको काँधमा छ । समग्र मिडियाको नीति बनाउने सवालमा सल्लाहकारको भूमिकामा रहेर काउन्सिलले सञ्चारजगतको कुरा नीतिगत तहसम्म पुऱ्याउने काम गर्दै आएको छ । समय परिवर्तनसँगै मिडिया क्षेत्रमा देखिएका चुनौतीलाई सम्बोधन गर्ने खालका ऐन, कानुन, नीति नियम, निर्देशिका, मापदण्ड निर्माण प्रक्रियामा प्रेस काउन्सिल सदैव अग्रमोर्चामा रहेर काम गर्दै आएको छ ।

यति महत्वपूर्ण संस्थाको मर्यादा र गरिमालाई जोगाइराख्न काउन्सिललाई भन् बढी सक्रिय र बलियो बनाउनुपर्ने हुन्छ । यदाकदा यसको औचित्य र भूमिका न्यून हुने वा अवमूल्यन हुने खालका अभिव्यक्ति र कामसमेत हुने गरेका छन् । नेपाली प्रेसको संरक्षण गर्दै आइरहेको, प्रेस स्वतन्त्रताको पहरेदारको भूमिका खेलिरेहेको र सरकारलाई कानुन निर्माण र अन्य नीतिगत काममा सक्रिय सहयोग राख्दै आएको काउन्सिलबारे अन्यथा सोच्नुभन्दा यसको संरचना र अधिकारलाई भन् बलियो बनाउनतिर सबैको ध्यान केन्द्रित हुनु आजको आवश्यकता हो । काउन्सिल निष्क्रिय वा कमजोर होइन, सक्रिय, स्वतन्त्र र बलियो भएमात्र नेपाली प्रेसको साँचो अर्थमा रक्षा र विकास सम्भव छ ।